

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 3. Epistola S. Cyrilli ad Solitarios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. eoque magis, quod tota illa Oratio, elegantissime concinnata, magnos populi plausus tulisset. Continuo respondit; usus quippe ferebat, ut si quis Presbyter, aut alius Episcopus in Ecclesia verba fuisset, Episcopo præsentem, is aliqua ad ædificationem adderet. Ergo Nestorius in hoc Sermone defendit, non esse simpliciter affirmandum, Deum ex Maria natum esse, sed Deum, Verbum Patris, illi fuisse unitum, qui ex Maria natus est. *Ferre non possum*, subjungit: *si Deus factus fuisse Pontifex dicatur*. Id Proclus tantum strictim dixerat. Nestorius propugnat, hominem, & non Verbum Dei resurrexisse, atque templum a Deo, qui in eo habitat, esse distinguendum. *Palmaris calumnia est*, inquit: *quod mihi Photini error affricetur; ipse Verbi Divini principium in Mariæ partu ponit, & ego dico, Deum Verbum semper ante Sæcula existere*. Fatetur tamen Nestorius, suam Doctrinam aliis Ecclesiæ Doctoribus adversam videri. Tres alios etiam sermones adversus Proclum, quem oppugnat, sed non nominat, composuit; ad Arium, Apollinarem, aliosque Hæreticos oratione convertitur.

§. III.

Epistola S. Cyrilli ad Solitarios.

Nestorii sermones in unum librum collecti,

part. 2. ap.
Merc. Garn.
p. 27. Serm.
4.

n. 6.
ap. Mercat.
Garn. Serm.
5. 6. 7. p. 29.
Etc.

lecti, in ordinem, & numeros divisi, ad-
 ditis omnibus, quæ memoriam juvant, Sæculum V.
A.C. 429.
 subsidiis, brevi temporis spatio in omnes
 Orientis, Occidentisque Provincias spar-
 si, & Romam usque, sed presso Auctoris Cyr. in Nest.
I. p. III.
 nomine, delati sunt. Monasteriis Ægypti Cyrill. ep. ad
Mon. I. p.
 quoque illati, ansam disputationibus de- conc. Eph. c.
2. epist. ad
Nest. ib. c. 6.
 dere. S. Cyrillum, Episcopum Alexan- epist. ad Cœ-
lest. ib. c. 14.
 drinum, non nulli Monachi, pro more ad
 eum venientes, ad celebrandam forte ali-
 quam Festivitatem, hac de re admonue-
 re. His referentibus, audiit, leves quo-
 rumdam animos eousque turbari, ut vix
 jam ferre possent, Jesum Christum Deum
 agnosci, & affirmare, esse solummodo
 Divinitatis instrumentum, seu vas, *Theo-*
phoros, quod Divinitatem portaret.

Cum ergo S. Cyrillus timeret, ne er-
 ror radices ageret, epistolam Encyclicam
 ad omnes Ægypti Monachos dedit, in ep. ad Mon.
n. 3.
 qua dicit; prudentius fuisse facturos, si
 difficilibus quæstionibus penitus abstinu-
 issent, jamque se ipsis scribere, non ut
 disputandi pruriginem aleret, sed ut ea,
 quæ defendendæ veritati facerent, sugge-
 reret. *Miror, inquit: quomodo in du-*
bium revocari possit, an S. Virgo Mater n. 4.
Dei sit appellanda; nam si Dominus noster
Jesus Christus Deus est, cur S. Virgo,
Mater ejus, Dei Mater non sit? hæc est
fides, quam nos Apostoli docuerunt, etiamsi Athan. or.
III. in Ar.
banc vocem non adhibuerint. Hæc Pa-

Sæculum V. *trum nostrorum, & inter alios Athanasii,*
 A. C. 429. *felicis memoriæ viri, Doctrina est.* De-

Cyr. n. 5. n. 6.
 9. n. 12.

inde ipsa Athanasii verba refert. Ulterius probat, illum, qui ex Sancta Virgine natus est, natura Deum esse, quia Symbolum Nicænum dicit, quod ipse unicus Dei Filius, ex ejus Substantia genitus, de Cœlo descenderit, & incarnatus fuerit. Subjungit: *dicetis forsitan: an ergo hæc Virgo Divinitatis Mater est? respondeamus: constat, Verbum æternum, & ex Substantia Patris esse; Verum in ordine naturæ quamvis Matres ad Creationem animæ non cooperentur, nihilominus integri hominis Matres esse dicuntur, & non solius corporis. Quis hominis insolentem subtilitatem ferret, dicentis Elisabetham Corporis Joannis Matrem esse, non animæ? idem de Nativitate EMANUEL affirmamus, cum Verbum, postquam carnem assumpsit,*

Ap. Cyr. l. 1. Filius hominis nominetur. S. Cyrillus
in Nest. p. 19. ideo hic S. Joannis exemplum adhibet,

n. 13.

Phil. 2. 6.
Et.

quia Nestorius in uno Sermonum suorum eodem usus fuerat, dicens: *Joannes Spiritum Dei ab utero Matris suæ recepit, & nihilominus nemo dicit, eam Spiritus Dei Matrem fuisse.* In reliquis, quæ sequuntur in epistola ad Solitarios, S. Cyrillus fuse probat JESU Christi unitatem, ex eo, quod se Filius Dei humiliaverit, & se inaniverit, ut acciperet formam Servi; probat, ex eo, quod ab omnibus
 Crea-

Creaturis adoretur, quod Deus nomine-^{Sæculum V.}
 tur, & Dominus; quia Moyfi, & omni-^{A.C. 429.}
 bus Prophetis præponitur, & quia nos ^{n. 16.}
 morte sua redemit. Tandem, quia nisi ^{n. 19. n. 21.}
 vere Deus esset, jure merito Judæi, & ^{24. 25. 27.}
 Gentiles nobis exprobrarent, quod pu-
 rum hominem adoremus.

S. Cyrillus, sicut & Theophilus, pro-
 pinquus ejus, aliique in Episcopatu ante-
 cessores singulis annis Litteras Paschales,
 ad designanda Festa Mobilia præprimis
 Festum Paschalis diei scribebant. Ejus-
 modi triginta nobis supersunt. In epi-
 stola 17. S. Cyrillus de Mysterio Incarna-
 tionis differit, atque errores Nestorii, præ-
 fertim in primo sermone prolatos, refu-
 tat. In hac vero epistola proximum Pa-
 scha denuntiatur in diem duodecimam
 mensis Ægyptii *Pharmouti*, quæ septimæ ^{S. Cyrillus.}
 Aprilis correspondet, qua die etiam Pa-
 scha an. 429. celebratum. Itaque decima
 septima hæc S. Cyrilli epistola Paschalis
 ante diem 6. Jan. 429. scripta sit, oportet,
 nam ejusmodi epistolæ in Ecclesiis Die
 Epiphaniæ prælegebantur. Sub idem tem-
 pus S. Cyrillus Scholia sua in Incarnatio-
 nem scripsisse creditur, ubi voces: Chri-
 stus, *Jesus*, *Emanuel* atque conjunctionis
 Humanitatis cum Verbo proprietatem
 explicat, ut ostendat, realem eam esse, &
 substantialem. Hic tractatus ad eos do-
 cendos compositus, qui in hac materia
 rudes

Sæculum V. rudes erant; methodo usus est Geometrica; initio voces explicat, & a propositionibus simplicioribus ad compositas ascendit.

vid. Garn. Præf. Schol. p. 216.

Cyr. ep. 1. ad Nest. 1. p. conc. c. 6.

Epistola, ad Solitarios Ægypti data, brevi Constantinopolim, ubi aliqui viri Ecclesiastici, a S. Cyrillo missi, Ecclesiæ suæ negotiis vacabant, delata, multum profuit; plures viri, Magistratu spectabiles, datis litteris, S. Cyrillo Gratias egerunt. Econtra Nestorius eandem epistolam impatientissime ferens, cuidam, cui nomen Photius, præcepit, ut responderet. De cætero nihil intentatum relinquere statuit, quo S. Cyrillo noceret. Tunc temporis Constantinopoli morabantur non nulli Alexandrini, quos ob patrata crimina S. Cyrillus juxta normam Disciplinæ Ecclesiasticæ condemnaverat.

c. 12.

c. 8. init.

Unus cæcos, & pauperes injuste oppreserat, alter gladium in Matrem strinxerat, alius aurum, quadam ancilla operam jungente, furatus fuerat, quem fama pessima aliunde suspectum fecerat. Tres nominatim memorantur, Cheremon, Victor, Sophronas, & juvenis, cujusdam Flaviani filius. Horum hominum opera usus est Nestorius, S. Cyrillum calumniaturus, eosque ut sibi ipsi, & Imperatori Theodosio libellos contra innocentem traderent, subornavit.

c. 12.

Cyrill. apol. Conc. Eph. part. c. 3. 13. p. 1054.